

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/105/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316010054
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4316010054.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci odsúdeného N. J., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a iné, o sťažnosti odsúdeného N. J. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 12.09.2016 sp. zn. 4Nt/4/2016, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 26.10.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného N. J. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného N. J. (ďalej len odsúdený) na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 2T/49/2012, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Predmetné rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený podal návrh na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Levice sp. zn. 2T/149/2012 z dôvodu, že týmto rozsudkom mu boli uložené dva tresty a podľa jeho názoru mu mal byť uložený jeden úhrnný a súhrnný trest a mal byť tiež zrušený aj výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/11/2011.

Súd I. stupňa uviedol, že po preskúmaní predložených spisov bolo zistené, že rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/149/2012 zo dňa 02.02.2015 bol odsúdenému uložený za skutok v bode 1/ kvalifikovaný ako prečin krádeže, ktorý spáchal dňa 30.05.2012 súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a zároveň bol zrušený výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 25.02.2013 sp. zn. 4T/200/2012.

V bode 2/ citovaného rozsudku bol uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. e/ Tr. zák., ktorý spáchal v dňoch 01.04.2013, 20.01.2013 a 04.05.2013, za čo mu bol uložený taktiež súhrnný trest odňatia slobody a to podľa ustanovenia § 212 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 15 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pričom bol zrušený výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Levice zo dňa 15.12.2014 sp. zn. 1T/71/2014.

Súd I. stupňa poukázal na to, že tieto tresty boli uložené správne a keďže nezistil žiadne dôvody na obnovu konania, pretože odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti súdu skôr neznáme, ktoré by viedli k inému rozhodnutiu o vine alebo treste, jeho návrh na povolenie obnovy konania zamietol.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, odsúdený podal sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

Obhajca v sťažnosti uviedol, že podľa jeho názoru, tresty, ktoré boli odsúdenému uložené, sú neprímerane prísne, poukázal na ustanovenie § 34 Tr. zák. s presvedčením, že v jeho prípade bol porušený princíp úmernosti a bol mu uložený príliš prísny trest, čo nepôsobí výchovne, ale demoralizujúco.

Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie podľa § 317 ods. 1 Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol, príp. aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozhodol a zároveň mu prerušil podľa § 398 ods. 3 Tr. por. výkon trestu. Na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, Krajský súd v Nitre podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. (a nie ako nesprávne uviedol obhajca podľa § 317 Tr. por.) preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná. Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Konanie o povolenie obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v hore uvedenom ustanovení. Z hľadiska splnenia podmienok na povolenie obnovy konania nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo o dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, vedel navrhovateľ ale či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr známe súdu. V konaní o povolenie obnovy konania v zásade neplatí revízny princíp, podľa ktorého by bol súd oprávnený skúmať správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia. Súd je oprávnený zaoberať sa iba tými výrokmi, pri ktorých sa navrhovateľ domáha povolenia obnovy konania.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že súd I. stupňa správne rozhodol, keď návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Odsúdený vo svojom návrhu neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli neznáme súdu I. stupňa pri rozhodovaní o vine alebo treste v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 2T/149/2012. Ako vyplýva zo spisu, súd I. stupňa pri rozhodovaní v tejto veci mal k dispozícii spisy a aj odpisy z registra trestov, z ktorých vyplývali skutočnosti, na základe ktorých súd I. stupňa rozhodol o treste.

Konanie o povolení obnovy konania nie je konaním, ktoré by preskúmavalo správnosť uloženia trestu. V tomto prípade, ak odsúdený nebol spokojný s uloženým trestom, mohol sa jeho nápravy domáhať podaním riadneho opravného prostriedku a to odvolania.

Nadriadený súd preskúmaval aj to, či tresty, ktoré boli hore citovaným rozsudkom odsúdenému uložené, sú neprimerane prísne, tak ako na to poukázal obhajca v sťažnosti a dospel k záveru, že súd I. stupňa pri oboch ukladaných trestoch prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom tieto boli vyrovnané a pokiaľ ide o uloženie trestu za skutok spáchaný pod bodom 1/ rozsudku Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/149/2012, mu dokonca mimoriadne znížil trest v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., kde pri ukladaní trestu mala byť použitá aj asperačná zásada, pretože ho ukladal za zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a správne ako trest súhrnný mal mu byť ukladaný trest v sadzbe od 6 rokov 10 mesiacov až do 10 rokov 8 mesiacov, avšak už v pôvodnom konaní 4T/200/2012 mu bol ukladaný mimoriadne znížený trest vo výmere 7 mesiacov a 18 dní. Z uvedeného je potom zrejmé, že súd I. stupňa prihliadol na všetky okolnosti pri ukladaní tohto trestu.

V žiadnom prípade nemožno hovoriť, že trest, ktorý bol odsúdenému uložený, bol neprimerane prísny a nezohľadnil všetky skutočnosti a závažnosť činu.

V bode 2/ taktiež bol správne ukladaný súhrnný trest, ako na to správne poukázal súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia a to vo výmere 15 mesiacov, keď za všetky zbiehajúce sa trestné činy, za ktoré bol tento trest ukladaný, v danom prípade za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. e/ Tr. zák., prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák., prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (trestný rozkaz sp. zn. 1T/71/2014), kde bolo možné uložiť trest až do 2 rokov, mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov.

Ani v jednom prípade nemožno konštatovať, že tieto tresty sú neprimerané a v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a a takisto nemožno konštatovať, že nebola dostatočne zohľadnená individualizácia trestu z hľadiska zdravotného stavu páchatel'a, jeho rodinných pomerov, či doterajšieho spôsobu života.

Všetky tieto skutočnosti pri ukladaní trestu boli zohľadnené, ako to vyplýva z rozsudku Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/149/2012, čo je vyjadrené uvedením paragrafov pri ukladaní trestu, pretože rozsudok neobsahoval odôvodnenie.

Správne súd I. stupňa konštatoval, že pri ukladaní trestu nemohol byť zrušený aj trestný rozkaz Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/11/2011 zo dňa 28.05.2012, pretože skutok v ňom uvedený nie je v súbehu so skutkami, za ktoré bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/149/2012. Keďže ani nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zmenu napadnutého uznesenia a odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli známe súdu I. stupňa už v čase rozhodovania, sťažnosť odsúdeného bola ako nedôvodná zamietnutá.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.